

تفسیر خبری

ملعبه ای به نام حق مسکن

حق مسکن کارگران یکی از بی تاثیرترین قانونی است که در حاکمیت ۳۷ ساله مطلقه فقهاتی به تصویب رسیده است و با تصویب این قانون، صاحبان قدرت و سرمایه در رویای خانه دار کردن کارگران بودند. کمک هزینه مسکن کارگری، قانونی است که در تاریخ ۱۳۵۹/۱/۲۷ به تصویب شورای انقلاب رسید و در سال ۷۰ مجلس آن را تصویب و در ادامه به تأیید شورای نگهبان رسیده است. «کمک هزینه مسکن برای کارگران مشمول قانون کار سالیانه توسط شورای عالی کار تعیین و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.»

با نگاهی گذرا به فراز و نشیب‌هایی که بر سر این قانون تزئینی با پیشنهاد شورای عالی کار و با تأیید دولت‌های متفاوت از سال ۱۳۷۰ بر سر آن آمده است، گواه این است که این قانون یکی از مسخره‌ترین قانونی است که در طی سال‌های گذشته به تصویب رسیده و اجرا می‌شود. هر سال شورای عالی کار، که اعضای آن تشکیل شده است از: وزیر کار و امور اجتماعی که ریاست شورا را به عهده دارد. دو نفر از افراد مطلع در مسائل اجتماعی و اقتصادی به پیشنهاد وزیر کار و امور اجتماعی و تصویب آن دو نفر توسط هیات وزیران. سه نفر از نمایندگان کارفرمایان (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کارفرمایان. سه نفر از نمایندگان تشکل‌های دولتی کارگران (یک نفر از بخش کشاورزی) به انتخاب کانون عالی شوراهای اسلامی کار، تشکیل می‌شود، تا در رابطه با دستمزد نزدیک به ۱۳ میلیون کارگر ایرانی - که طبق تعریف سازمان جهانی کار (ILO) تعداد متوسط یک خانواده کارگری ۴ نفر اعلام شده است و با محاسبه خانواده‌هایشان جمعیت ۴۵ میلیون نفری را شامل می‌شوند - تصمیم بگیرند. و حق مسکن تنها بندی است که این شورا حق تصویب آن را ندارد ولی می‌تواند بسته پیشنهادی خود را ارائه دهد تا به تأیید هیئت وزیران برسد و سایر بندها از جمله حداقل دستمزد، حق خوار و بار و حق سنوات پس از تصویب شورای عالی کار تبدیل به قانون شده و برای اجرا به کارفرمایان مشمول قانون کار ابلاغ می‌شود.

سال	حق مسکن به تومان
۱۳۷۰	مجرد ۸۰۰
	متأهل ۱۲۰۰
۱۳۸۰	مجرد ۲۰۰۰
	متأهل ۴۰۰۰
۱۳۸۳	مجرد و متأهل‌ها ۶۰۰۰
۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲	مجرد و متأهل‌ها ۱۰۰۰۰
۱۳۹۳ تا نیمه دوم سال ۱۳۹۵	مجردها و متأهل‌ها ۲۰۰۰۰

همچنان که در جدول بالا دیده می‌شود طبق تصویب شورای عالی کار و تأیید هیئت دولت تا سال ۱۳۸۰ حق مسکن متأهل‌ها با مجردها فرق داشت ولی از سال ۱۳۸۳ حق مسکن به یک اندازه به مجردها و متأهل‌ها پرداخت می‌شود، همچنین از سال ۸۴ تا ۹۲ هیچ تغییری در افزایش این قانون تزئینی به وجود نیامده است و تنها از سال ۹۳ برای اولین بار حق مسکن کارگران پس از چندین سال توقف، از ۱۰ هزار تومان به ۲۰ هزار تومان افزایش یافت. دولت به عنوان کارفرمای بزرگ در سال‌های گذشته سعی کرده تا با کنترل میزان افزایش دستمزد کارگران و حق مسکن، سود سرشار از تلاش این کارگران را به جیب خود و کارفرمایان سرازیر کند و با شعار اینکه افزایش حق مسکن، تورم را افزایش می‌دهد از آن جلوگیری کرده است و هیئت وزیران هیچ وقت از خود نمی‌پرسند که آیا افزایش حق مسکن است که تورم را است یا حقوق‌های نجومی مدیران دولتی؟

در دی ماه سال ۹۳ اولین مصوبه شورای عالی کار، افزایش حق مسکن سال ۹۴ مشمولان قانون کار و کارگران از ۲۰ به ۴۰ هزار تومان بود. به عبارتی دیگر طبق تصمیم شورای عالی کار در آن جلسه مقرر شد که کارفرمایان از فروردین ماه ۹۴ به ازای هر ماه کارکرد کارگر، ۴۰ هزار تومان به عنوان حق مسکن به حقوق آنها بیافزایند، اما تصویب این پیشنهاد از طرف هیئت وزیران در تمام طول سال ۹۴ هر روز به روز بعد موکول شد و در نهایت هم بدون نتیجه سال ۹۴ به پایان رسید.

<< در جلسه سال ۹۴ شورای عالی کار دوباره افزایش حق مسکن کارگری را تصویب کرد و وزیر کار در فروردین ماه سال ۹۵ به

کارگران وعده و قول شرف داد تا افزایش حق مسکن را از فروردین ماه ۹۵ عملیاتی کند، ولی قول شرف ایشان هم باز هم کارکردی نداشت و بالاخره در آبان ماه سال ۹۵ حق مسکن کارگری در هیئت دولت به تصویب رسید و از مهر ماه حق مسکن کارگری ۴۰ هزار تومان پرداخت خواهد شد. حق مسکنی که به ۴۰ هزار تومان افزایش یافته است، حتی یک بیستم هزینه‌های مسکن کارگران در یک ماه را پوشش نمی‌دهد چه آنکه یک خانواده کارگری را صاحب خانه کند.

در یک سال و نیمی که از پیشنهاد شورای عالی کار از افزایش حق مسکن گذشته است، فعالین کارگری همراه با تشکل‌های مستقل و حتی تشکل‌های خودساخته دولتی و زرد با انتقاد از روش برخورد دولت در مواجهه با حق مسکن کارگران، ابراز نارضایتی کرده‌اند، چراکه این پول حتی کرایه رفت و برگشت کارگر به محل کارش را هم تأمین نمی‌کند. نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد افزایش اجاره‌بها است که همین که حق مسکن کارگران افزایش پیدا می‌کند صاحبان خانه و بنگاه‌های املاک خانه اجاره‌ها را افزایش می‌دهند و بهانه آنها هم این است که حق مسکن افزایش یافته است. ابوالفضل فتح‌اللهی، نایب رییس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران در مصاحبه با ایسنا اعلام کرد «آخرین رقم سبد هزینه خانوار کارگری را بدون در نظر گرفتن خط فقر، دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان است و با در نظر گرفتن خط فقر، این رقم به بالای سه میلیون تومان می‌رسد.»

سبد هزینه‌های معیشت خانوار در شرایط کنونی به بالای ۳ میلیون تومان رسیده است و با دستمزد ۸۱۲ هزار تومان در ماه که کارگران می‌گیرند فقط می‌توانند ۱۰ روز از هزینه‌های زندگی را پوشش دهند. حال که در نیمه دوم سال ۹۵ هستیم شورای عالی کار باید جلسات خود را برای تعیین دستمزد سال ۹۶ برگزار کند بدین خاطر آنچه که به نظر می‌رسد تصویب افزایش حق مسکن نه به خاطر قول شرف وزیر کار بود بلکه در چند ماه گذشته، به علت ارسال لایحه اصلاحی قانون کار که برای تصویب به مجلس ارسال کرده بود و در این مدت فعالین مستقل کارگری و حتی تشکل‌های خود ساخته دولت برای تصویب نشدن آن فشارهایی را به دولت وارد کردند که دولت مجبور شد لایحه را فعلاً پس بگیرد و اکنون به خاطر اینکه دولت بتواند دلی بخشی از کارگران را به دست بیاورد، مجبور شده است که حق افزایش مسکن را تصویب کند.

حال هیئت وزیران با تصویب افزایش حق مسکن می‌خواهد در میان بخشی از کارگران خود را دلسوز و هوادار کارگر نشان دهد، در حالی که صاحبان قدرت و سرمایه منتظر فرصتی هستند که بتوانند اصلاحیه قانون کار را به تصویب مجلس برسانند و شورای عالی کار که با اکثریت کارفرمایان و هیئت دولت تشکیل می‌شود، امسال در مورد افزایش دستمزد و دیگر مزایا نقره داغ خواهند کرد. □

افزایش حق مسکن «۲۰ هزار تومان»!

پس از هجمه‌های مختلف از جمله اصلاحیه قانون کار، ادغام صندوق درمان تأمین اجتماعی و... که همگی راه‌هایی برای اجحاف حقوق کارگران بود اکنون به افزایش ۲۰ هزار تومانی حق مسکن ... رسیده ایم.

یه گزارش اهواز نوین ... مصوبه هیئت دولت برای افزایش حق مسکن کارگران در ابتدای سال گذشته کلید خورد اما عملی شدن آن را در نیمه دوم سال شاهد هستیم، آن هم عملی شدنی که تنها ۲۰ هزار تومان ناچیز به حق مسکن این قشر زحمتکش اضافه می‌کرد... پیش از این وزیر کار وعده افزایش هرچه سریعتر حق مسکن کارگران را داده بود اما این مسئله با تاخیر روبرو شد و مبلغ این افزایش آنقدر پایین بود که نمایندگان کارگری در مجلس از پیگیری آن خجالت زده بودند. این افزایش ۲۰ هزار تومانی حق مسکن که قرار بود از فروردین ماه سال ۹۴ اجرایی شود به مهرماه امسال موکول شد و درباره تاخیر یک سال و نیمه اش هم کسی از هیچ مسئولی پاسخی نخواست. تمام این مسائل در حالی است که رسانه‌های حامی دولت این افزایش ۲۰ هزار تومانی حق مسکن کارگران را با این تیتر فریبنده یعنی «حق مسکن کارگران دو برابر شد» اعلام و آن را یکی از موفقیت‌های دولت قلمداد کردند. لازم به یادآوری است که دولت‌های پیشین هم چندان به افزایش حق مسکن کارگران توجهی نشان نداده و تا سال ۹۲ حق مسکن کارگران تنها ۱۰ هزار تومان بود که این میزان از حق مسکن ۱۰ سال افزایش پیدا نکرده بود و بر همین مقدار باقی مانده بود در حالی که قیمت مسکن روز به روز بیشتر می‌شد اما فکری به حال کارگران نمی‌شد.

حقوق و دستمزد کارگران در سال ۹۶

عضو کانون عالی شوراهای اسلامی کار؛ امسال اولین مبحثی که در شورای عالی کار مورد بررسی قرار خواهیم داد حق مسکن کارگران است که چند سالی است مسکوت و بلا تکلیف مانده است... پس از مشخص کردن تکلیف حق مسکن سالهای ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ به طور جدی به مبحث مزد ورود خواهیم کرد... با اشاره به مخالفت جامعه کارگری با ادغام بیمه تامین اجتماعی در بیمه سلامت، منابع تامین اجتماعی منابع بین‌نسلی است و کارگران به هیچ وجه اجازه ادغام نمی‌دهند... ما ادعا نداریم از خدماتی که سازمان تامین اجتماعی می‌دهد راضی هستیم ولی حاضر به ادغام آن نیستیم... با توجه به اشکالات اساسی و مغایرت‌هایی که قانون کار با قانون اساسی، حقوق بنیادین کار، مقاله‌نامه‌های جهانی سازمان کار و ماده ۷۳ قانون برنامه پنجم دارد، مجلس موظف است لایحه را رد کند... یکی از اهداف قانون برنامه پنجم تقویت تشکلهای کارگری و کارفرمایی بوده است، در حالی که ماده ۲۷ اصلاحیه قانون کار خلاف آن را اثبات می‌کند و نظر تشکلهای کارگری و کارفرمایی در خصوص اخراج کارگران گرفته نشده است... بر اساس ماده ۱۶۷ اصلاحیه قانون کار نیز ترکیب شورای عالی کار از ۳-۳ به ۶ نفر نماینده دولت تغییر کرده که با این کار عملاً سهم دولتی‌ها در شورا افزایش و وزن گروه‌های کارگری و کارفرمایی کاهش یافته است... در خصوص تقویت بیمه بیکاری هم هیچ راهکاری در این اصلاحیه اندیشیده نشده و به نظر می‌رسد که باعث آشفته‌گی بیشتر در حوزه روابط کار خواهد شد.

افت شدید قدرت معیشت خانوارهای کارگری و شیوه تعیین دستمزدها

عضو کانون عالی شوراهای اسلامی کار می‌گوید: این ادعا که در طول سالهای گذشته فاصله بین تورم و دستمزد کاهش پیدا کرده باطل است و نهایتاً توانسته باشیم سرعت سقوط معیشت خانوار را درصد ناچیزی کاهش بدهیم. علی‌حدایی با بیان اینکه مزد تعیین شده باید حداقل‌های یک زندگی را تامین کند، اظهار کرد: آخرین رقم سبد هزینه خانوار با محاسبه حداقل‌های زندگی در سال گذشته دو میلیون و ۲۵۰ هزار تومان بود ولی امسال مرکز آمار هزینه زندگی شهری را بیش از سه میلیون تومان اعلام کرده است. طی سالهای گذشته با پدیده‌ای رو به رو بوده‌ایم که بر اساس آن نرخ تورم ظاهراً در حال کاهش است ولی این نرخ در همه گروه‌های هزینه‌ای یکسان افزایش نمی‌یابد و در گروه‌هایی که جزو هزینه‌های ضروری خانوار است این افزایش خیلی بالاتر از سایر گروه‌ها است... فاصله و شکافی که بین حداقل‌های زندگی و دستمزد تعیین شده به وجود آمده روز به روز بیشتر می‌شود... متأسفانه در حال حاضر تفسیر اشتباهی از مزد منطقه‌ای وجود دارد و تعاریفی که بعضاً از مزد منطقه‌ای ارائه می‌شود وارونه است. به عنوان مثال برخی معتقدند در مناطق محروم مزد کمتری باید در نظر گرفته شود در صورتی که این طور نیست... حداقل مزدی که همه ساله تعریف می‌شود سراسری و متعلق به تمام کشور است در حالی که... تعیین مزد به روش منطقه‌ای تابع شرایطی از جمله سختی کار و شرایط آب و هوایی است و در مناطقی که در آنها مشاغل سختی بیشتری دارند دستمزدهای فراتر از حداقل در نظر گرفته می‌شود... نرخ تورم در گروه‌های مختلف هزینه‌ای یکی نیست و ممکن است روزی نرخ تورم هزینه‌های خانوار آنقدر بالا باشد که از میانگین تورم عادی پیشی بگیرد... اگر مزد متفاوتی در نقاط مختلف تعیین کنیم باید فکر مهاجرت‌هایی که از این طریق اتفاق می‌افتد هم باشیم... در شهرها مرخصی سالیانه افراد ۲۶ روز در سال است ولی برای مناطق آزاد تنها ۲۰ روز در نظر گرفته شده و مشخص نیست چه منطقی پشت این قضیه است؟ امروز مناطق آزاد تجاری و ویژه‌ای در خارج از شهرها داریم که به دلیل شرایط خاصی که دارند امکان سکونت در آنها وجود ندارد ولی چه کسی تبعات اجتماعی ناشی از این مهاجرت‌ها را بررسی کرده است؟

گلایه کارگران روزمزد از شهردار اسلامشهر

کارگران شهرداری اسلام شهر نوشتند که؛ بعد از ۷ سال کار در مجموعه شهرداری کمترین تامین‌های شغلی از حدود ۲۰۰ نفر کارگر روزمزد خدمات شهری دریغ می‌شود و ابتدایی‌ترین امتیازهای کاری همچون حق مرخصی، حق اولاد، حق مسکن و خوار و بار، حق تعطیل کاری به بهانه صرفه جویی در هزینه‌های جاری شهرداری از دریافتی ما کسر می‌شود و بلا تکلیف مانده ایم. بدین وسیله با تشکر از شهردار محترم اسلامشهر بابت وضعیت مان اعلام می‌کنیم برای تامین بودجه عمرانی شهرداری ما کارگران ۷ سال روزمزد، حاضریم باقیمانده حقوق ناقابل‌مان را هم به این امر اختصاص دهیم تا امور شهر مرتفع شود!

کارخانه فیبر حسن رود تعطیل شد، کارگران تجمع کردند

پایگاه اطلاع رسانی دیارمیرزا؛ کارگران کارخانه فیبر حسن رود، در اعتراض به تعدیل نیرو و تعطیلی این کارخانه تجمع کردند. یکی از کارگران حاضر در این تجمع گفت: هم اکنون انبار فیبر خالی بوده و محصولات سریعاً به فروش میرسد بنابراین دلیل تعطیلی کارخانه را نمی‌دانیم! وی افزود: تا ساعت هفت دیروز به ما گفتند تعدیل نیرو داریم و ۵۰ نفر باید از بیمه بیکاری استفاده کنند اما ساعت هشت به ما زنگ زدند و گفتند که فردا به کارخانه نیایید. این کارگر معترض اظهار کرد: اکثراً سه ماه حقوق طلبکار هستیم. وی با بیان اینکه جوانی خود را در این کارخانه گذاشته اظهار کرد: کارگران دارای سابقه کاری بالایی هستند. یکی دیگر از کارگران نیز گفت: تولیدات و فروش خوبی داشتیم ولی پس از تغییر مدیریت که یک سال پیش اتفاق افتاد وضعیت کارخانه کم به کم بدتر شد.

اعتراض وکیل تعدادی از کارگران به رای صادره در پرونده مرخصی

وکیل مدافع تعدادی از کارگران شاکی در پرونده تامین اجتماعی، گفت: درخواست تجدیدنظرخواهی به رای پرونده مدیرعامل سابق سازمان تامین اجتماعی انجام شد... مصطفی ترک همدانی اظهار کرد: محور اصلی این درخواست مغفول ماندن عنصر مجرمانه اختلاس توسط مدیر پیشین سازمان تامین اجتماعی است و با توجه به چپش و دسته بندی اعمال مدیرعامل سابق در رای صادره، امید زیادی به نقض و یا اصلاح دادنامه داریم...

تجمع کارگران پارس قو برای معوقات مزدی

صبح امروز نزدیک به ۷۰ نفر از کارگران پارس قو در اعتراض به تعویق حقوق و بیمه مقابل درب ورودی این کارخانه جنب پایانه مسافری جنوب تهران تجمع کردند... دلیل اعتراض صنفی پرداخت نشدن مطالبات مزدی و بیمه‌ای کارگران است. به نقل از کارگرانی که در این اجتماع صنفی شرکت دارند گفته می‌شود، که کارفرما از شهریور ماه سال جاری تاکنون بابت مزایای یادشده تسویه حساب نکرده است. همچنین سازمان تامین اجتماعی بابت حق بیمه سه ماه قبل کارگران بستان کار است و در نتیجه وضعیت پیش آمده تمدید دفترچه‌های درمانی کارگران با مشکلاتی روبروست. علاوه بر این این کارگران مدعی هستند که از سه شنبه هفته گذشته (۲۵ آبان ماه) تاکنون فعالیت این واحد تولیدی به دلیل قطع گاز، با مشکل مواجه است به طوری که مدیریت اداری هر چند روز یکبار به صورت پیامکی آنها را از ادامه وقفه در فعالیت کارخانه باخبر می‌کند. به گفته معترضین، در کارخانه پارس قو حدوداً ۲۶۰ نفر نیروی کارگری دائم و قرار داد موقت کار می‌کنند.

روز دانشجو با تجمع ات صنفی فرا می رسد؛

گزارش خبری از ۴۰ تجمع و تحصن دانشجویی که طی دوماه گذشته روی داده است

۶ آذر ۱۳۹۵

بخشی از بررسی خبرنگار «خبرنامه دانشجویان ایران»، از تجمع های دوماه گذشته در زیر می آید. طی این مدت بیش از ۴۰ تجمع و تحصن در دانشگاه های کشور صورت گرفته است، که به نوبه خود یک رکورد می تواند باشد. آغاز این تجمع ها در شرایطی است که هنوز روحانی زنگ آغاز سال تحصیلی دانشگاه ها را بصدا در نیاورده است. در این گزارش آمده است؛ آغاز سال تحصیلی جدید تفاوت خاصی با دیگر سال ها داشت، دانشجویان جدیدالورود که به همراه خانواده هایشان برای ثبت نام آمده بودند، شاهد تجمع دانشجویانی بودند که در اعتراض به ماجرای سنوات در دانشگاه ها تجمع کرده بودند.

به گزارش خبرنگار صنفی - آموزشی «خبرنامه دانشجویان ایران»؛ با نگاهی به تجمع های دانشجویان در دو ماه گذشته - مهر و آبان- میتوان گفت، قالب خبرسازی ها در دانشگاه ها بیش از اینکه علمی و آموزشی باشد، صنفی و در اعتراض به مسائل تغذیه ای - خوابگاهی بوده است... تجمع های دوماه گذشته نشان می دهد دانشگاه ها طی این مدت بیش از ۴۰ تجمع و تحصن را پشت سر گذاشته اند، و این به نوبه خود یک رکورد می تواند باشد. فرا رسیدن روز دانشجو نزدیک است و باید دید در این روز مطالبات صنفی دانشجویان در چه ابعاد و با چه نتایجی تجلی مییابد. بخشی از اعتراضات صنفی- آموزشی در زیر می آید؛

- تعدادی از دانشجویان دانشکده مکانیک و صنایع دانشگاه خواجه نصیر در اعتراض به اجرای قانون سنوات، دریافت هزینه برای سنوات اضافه و مطالبات صنفی و نحوه رسیدگی مسئولان به آن، تجمع اعتراض آمیزی را در محوطه دانشگاه برگزار کردند.
- در اولین روزهای سال تحصیلی جدید و در حالی که جدیدالورودها هنوز کلاس هایشان آغاز نشده و در مراحل ثبت نام به سر می برند، دانشگاه های شهید بهشتی، صنعتی شریف و صنعتی امیرکبیر، شاهد تجمع خیل عظیم دانشجویان سنواتی بودند.
- دانشجویان معترض به نتیجه آزمون علوم پایه شهریور ۹۵، معتقدند با توجه به کاهش سوالات از ۲۲۵ به ۲۰۰ سوال، حداقل قبولی هر سه رشته پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی، طوری افزایش یافته که آمار مردودشدگان که هر سال ۵ تا ۱۰ درصد بود، به ۲۰ تا ۲۳ درصد افزایش یافته است.
- اعتراض صنفی دانشجویان خوابگاهی دانشگاه هنر اصفهان؛ دانشجویان معترض می گویند: خوابگاه برای هر ترم مبلغ ۷۰۰ هزار تومان از دانشجویان می گیرد که نسبت به کیفیت آن مبلغ نامناسبی است.
- اعتراض دانشجویان دانشگاه شیراز به کیفیت غذا؛ دانشجویان دانشکده شیمی، نفت و گاز دانشگاه شیراز ظهر امروز نسبت به کیفیت بد غذا اعتراض کردند.
- تحصن دانشجویان داروسازی اروند اهواز در بیمارستان سینا؛ جمعی از دانشجویان داروسازی اروند اهواز در بیمارستان سینا به دلیل مشکلات آموزشی و عدم پاسخگویی مسئولین این دانشگاه تحصن کردند.
- تجمع دانشجویان سنواتی در پردیس عباسپور دانشگاه شهید بهشتی؛ دانشجویان دلایل اعتراض خود را طی یک بیانیه اعلام کرده و پس از امضا کردن به دفتر مدیر اجرایی پردیس تحویل دادند و خاطر نشان کردند در صورت عدم پیگیری و پاسخگویی مطلوب مسئولین، به تجمعات خود ادامه خواهند داد.
- دانشگاه صنعتی شریف در «التهاب»؛ این تجمع از مقابل سلف دانشگاه صنعتی شریف آغاز شد. دانشجویان سپس به سمت دفتر معاون آموزشی حرکت کردند و با شعارهایی همچون «استعفا استعفا» به تصمیمات سنواتی اعتراض کردند. در مورد مقطع کارشناسی، در آیین نامه آموزشی که در سال ۹۳ ابلاغ شد، گفته شده است که اخذ هزینه های سنوات عطف به ما سبق نمی شود، بنابراین می بایست از دانشجویانی که مشمول سنوات می شوند، اما خودشان مقصر نبودند و کوتاهی و اهمال کاری به آنها بر نمی گردد، بلکه از فراهم نبودن امکانات ناشی می شود.
- تجمع دانشجویان تربیت مدرس در اعتراض به سنوات تحصیلی؛ این تجمع که یکشنبه ۱۴ شهریورماه به صورت مسالمت آمیز برگزار شد، با شعارهایی مانند «ریاست دانشگاه، کلید دست توست» و «دانشگاه برتریم از همه بدبخت تریم» همراه بود! شایان ذکر است که سنوات تحصیلی پس از ترم ۵ برای کارشناسی ارشد و ترم ۹ برای دکتری اعمال می شود و دانشجویان معترض مدعی هستند که هزینه های دانشجو را تا ده برابر افزایش می دهد!
- در اعتراض به کیفیت غذای سلف در دانشگاه قم صورت گرفت؛ کیفیت بد غذای سلف، باز هم دانشجویان را مجبور به چیدن ظروف در کف دانشگاه کرد.

بدحسابی کارفرما کارگران فرش پارس را به تجمع کشاند

گروهی از کارگران شاغل در کارخانه «فرش پارس» صبح امروز در اعتراض به بی‌توجهی کارفرما نسبت به پرداخت نکردن مطالبات معوقه مزدی، مقابل درب ورودی این واحد تولیدی تجمع کردند. تعدادی از این کارگران... افزودند: بیش از ۲۷۰ کارگر هستیم که بابت معوقات مزدی و بیمه‌ای طلبکاریم. کارگران یاد شده کارخانه فرش پارس که در شهرک صنعتی البرز واقع است هم اکنون در زمینه تولید کیسه‌های سیمانی فعالیت دارد و بنا به دلایلی از حدود پنج تا هفت ماه قبل، پرداخت مطالبات مزدی آنها دچار وقفه و تاخیر شده است. به گفته این کارگران در حال حاضر کارگران قراردادی و رسمی به ترتیب بابت پنج تا هفت ماه مزایای معوقه طلبکارند. ظاهراً بدهی چهار ماهه کارفرما به سازمان تامین اجتماعی باعث شده است تا تعویض دفترچه بیمه درمانی خانواده‌های کارگران این واحد تولیدی با مشکل مواجه شود. همچنین گفته می‌شود که مجموع این کارگران بابت عیدی سال ۹۴ هنوز بیست‌کارند. کارگران می‌گویند: استمرار بدحسابی کارفرما باعث شده است تا در ماه‌های گذشته، آنها به اتفاق سایر همکاران خود برای چند مرتبه با خاموشی دستگاه‌های خط تولید اعتراض خود را نسبت به وضعیت پیش آمده اعلام کنند. آنها یادآور می‌شوند: از آذر ماه سال گذشته تاکنون حدود ۲۰۰ نفر از همکاران قراردادی آنها توسط کارفرما تعدیل شده‌اند.

فعالیت ۳۰۰ انجمن کارگران ساختمانی در کشور

رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی گفت: این انجمن‌ها، اکنون بزرگترین تشکل کارگری در کشور بوده و حدود ۳۰۰ انجمن در شهرهای مختلف تشکیل شده است. این انجمن‌ها از سال ۱۳۸۶ فعالیت خود را آغاز کردند و انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی اکنون بزرگترین تشکل کارگری در کشور است؛ حدود ۳۰۰ انجمن در شهرهای مختلف تشکیل شده و به دنبال گسترش فعالیت این انجمن‌ها هستیم. از نظر انسانی و اسلامی سفارش زیادی به حقوق کارگران شده است، اما در کشور توجه زیادی به این مسئله نمی‌شود، حقوق کارگران در ماه ۸۱۲ هزار تومان است که این حقوق در واقع خط مرگ برای کارگر به شمار می‌رود، از نظر ابعاد رفاهی و اجتماعی کوچک‌ترین حمایتی از کارگران صورت نمی‌گیرد و نتیجه این مسئله فقیر شدن کارگران است، فقری که تبعات زیادی را به دنبال دارد. باحقوق پایین کارگران زندگی آن‌ها سخت می‌شود و این مسئله مشکلاتی از نظر روانی برای این قشر به دنبال دارد، برخی از حوادث کار به این دلیل اتفاق می‌افتند که ذهن کارگران گرفتار دغدغه‌های معیشتی است. شوکت با اشاره به حجم زیاد حوادث کار در کشور گفت: در سال ۹۲، ۳۰ هزار حادثه کار را در کشور داشتیم که این حوادث در آن سال منجر به دو هزار مرگ و چهار هزار قطع نخاع و قطع عضو شد، بی‌توجهی به بهداشت حرفه‌ای هم بیماری‌های فراوانی را برای کارگران به دنبال داشته، اما آمار دقیقی از مرگ کارگران به دلیل بی‌توجهی به بهداشت حرفه‌ای وجود ندارد، چون این یک مرگ خاموش است. قوانین لازم را در مورد ضرورت رعایت بهداشت حرفه‌ای در کشور داریم، اما مشکل در اجرای آن است، زمانی که انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی کار خود را شروع کرد، حتی یک کارگر ساختمانی هم بیمه نبود، اما اکنون یک میلیون خانواده کارگران ساختمانی زیرپوشش بیمه اجتماعی هستند، حوادث کار آسیب‌های اجتماعی را به دنبال دارد، به عنوان مثال یکی از کارگران در قم به دلیل برق‌گرفتگی دو دست و دو پایش قطع شد که تنها هزینه بیمارستان او ۹۰ میلیون تومان بود. اگر تشکل‌های کارگری وجود نداشتند، شاید حتی یک کارگر هم بیمه نمی‌شد، افرادی که در اثر حوادث کار قطع عضو می‌شوند، دچار آسیب‌های اجتماعی خواهند شد و نکته حائز اهمیت اینکه هم‌اکنون ۵۰ درصد حوادث کار در ساختمان‌ها رخ می‌دهد.

مرگ ۴۴۷ نفر در چهار ماه

در ۴ ماهه نخست امسال ۴۴۷ نفر در خراسان رضوی در اثر حوادث ضمن کار، جان خود را از دست داده‌اند که این رقم، آمار بسیار بالایی است. علیرغم اینکه میزان ساخت و ساز و اشتغال در سال جاری در خراسان رضوی کاهش یافته است، آمار تلفات جانی حوادث شغلی افزایش داشته است.

حق بیمه سلامت کارگران کجا هزینه شده است؟

ایرج حریریچی... تنها یک سوال اصلی و اساسی از وزارت بهداشت مطرح شده و آن این است که در طی چند دهه گذشته حق بیمه ای که برای سلامت از کارگران و کارفرمایان دریافت شده است، به طور روشن و شفاف در کجا هزینه شده است؟... مگر نه این است که مدیران فعلی سازمان و خیل کارشناسان به طور مکرر اعلام کرده‌اند که در دوره‌های قبلی منابع قابل توجهی از حوزه درمان در حوزه‌های غیر مرتبط به طور غیرقانونی هزینه شده است، چه تضمینی وجود دارد که این اقدام غیرقانونی دوباره تکرار نشود؟

التهاب در جامعه مزدبگیران

دولت با تغییر قانون کار، ادغام صندوق درمان تأمین اجتماعی و ایجاد مناطق آزاد تجاری...! قصد دارد تا منافع چه گروه‌هایی را در جامعه تأمین می‌کند؟

همراستا با تداوم تعطیلی کارخانجات، تزریق منابع مالی به جای مراکز تولیدی و بومی به مراکز تجاری و نظامی، بنیادها و نهادهایی که شریان اقتصاد ایران را در دست دارند و هر روز تصویر جدیدی از فساد و اختلاس‌ها نمایش می‌دهند و گسترش بیکاری و سیل خانمان برانداز حاشیه‌نشینی همراه با پیامدهای اجتماعی آن مثل؛ گسترش مواد مخدر، فحشا، کودکان کار و صدها موارد دیگری که هر روزه سرتیتزر رسانه‌های داخلی می‌باشد، نشانه‌ای است روشن و مبرم از اینکه؛ ساختار نظام اجتماعی در ایران همچون انسانی می‌ماند که قطع نخاع شده است و بهبودی آن با وجود سیاستمداران و نخبگان برنامه‌ریز در حاکمیت سیاسی امکان‌پذیر نبوده و دولت هم اکنون نماینده عریان چنین وضعیتی است! و متأسفانه بخشی از سیاستمداران و اقتصاددانان ایرانی به غلط این تحلیل را تبلیغ می‌کنند که «دولت خوب علم کرده اما نمی‌گزارند!» یا جامعه امروز را با مقایسه احمدی نژاد با روحانی در مقابل بازجوی بد - بازجوی خوب قرار می‌دهند»، اما ضرب‌المثلی به ما می‌گوید «هر درختی را از میوه‌اش بشناسیم.»

و هم اینک در اواخر عمر دولت روحانی اکثر کسانی که با استدلال پلیس بد - پلیس خوب رأی خود را به دولت جدید دادند، اگر نگوئیم صراحتاً مخالفت خود را ابراز می‌کنند اما خوب آچمز شده‌اند! خصوصاً اگر بخواهیم به برنامه‌های اقتصادی دولت نگاه کنیم و وضعیت واقعی جنبش مزدبگیران را شاخص این برنامه‌ها قرار دهیم نه تنها بهبودی در وضعیت نمی‌بینیم که بخشی از شوراهای اسلامی کار اعتراف می‌کنند که وضع معیشت کارگران و دیگر مزدبگیران در دولت قبلی بهتر بود.

بخش خصوصی در ایران شامل سرمایه‌دارانی می‌شود که رو به تجارت و دل بر شنیده‌های بانک جهانی و صندوق بین‌الملل پول دارند و در تلاش برای رسیدن به شنیع‌ترین نوع لیبرالیزم یعنی لیبرالیزم رانتی و تجاری هستند که آغاز این دلبری را ما در زمان دولت رفسنجانی و بعد از جنگ ۸ ساله شاهد بودیم که هم اکنون نتیجه آن ایجاد حجم عظیم نقدینگی و تزریق آن یا به بانک‌ها یا به سمت مسکن و یا با واردات افسار گسیخته همراه بود. بخشی از فعالیت و برنامه‌های اقتصادی دولت جهت سامان دادن به این سرمایه مالی و گرایش نوع لیبرالیزم رانتی- تجاری است. اما این سیاستگذاری در بخش تولید میسر نیست - به دلیل سوددهی محدود و نازل از ذن جناح رانتی- تجاری- و بنابراین سهمی از آن به ایجاد اشتغال و تولید نمی‌رسد. مگر با تغییر قوانین که تغییر قانون کار یکی از مواردی است که در این مورد می‌توانیم به آن اشاره کنیم. از نظر دولت؛ سرمایه‌دار به میزانی که تعهد کمتری داشته باشد با ریسک سرمایه‌گذاری کمتری مواجه خواهد بود. شیوه‌های استثماری در تغییر قانون کار در مورد استخدام، سنوات کارگران و اخراج و دیگر موارد با این استدلال همراه است. و فاجعه بارتر آنکه دولت نیز در این سیاست‌گذاری هیچ تعهدی در رابطه با کارگران قبول نمی‌کند اما به چرخه استثمار افزایش!

ما به ازای تغییر قانون کار برای دولت به اصطلاح اعتدال آن خواهد شد که جایگاه سرمایه مالی و شیوه جذب سرمایه در قوانین کار- سرمایه را در جهت منفعی که در ساختار سیاسی ایران قرار دارد شکل دهد. و اینبار نیز برای آنکه اطمینان سرمایه مالی- تجاری را جلب کند سرنا را از دهان گشادش می‌دمد و قوانین نه به نفع نیروی مزدبگیر که بیش از نیمی از جمعیت کشور را شامل می‌شوند - و در طی ده‌ها سال بی صاحب رها شده است و هیچ حامی و ناجی برای حمایت از نیروی کار وجود نداشته و هر دوره بر استثمار او افزوده شده است- بلکه قصد دارد تا حتی آخرین رمق‌هایی را که در قوانین کار و تأمین اجتماعی وجود دارد از کارگر بستاند! پر پیداست که دولت روحانی در حال تغییر خیلی از برنامه‌های سیاسی و اقتصادی است، اما ساده لوحانه است که نبینیم اکثر قریب به اتفاق این برنامه‌ها به ماهیت و ذات درون حاکمیت سیاسی گره خورده و در جهت توازن و تعامل منافع طبقاتی آنان عمل می‌کند. حتی موضوع «برجام» و رابطه با دول غربی که به غلط آن را حماسه ملی تبلیغ می‌کنند، برای حل تعارضات و تضادهایی بود که مابین منافع جناح‌بندی‌های سیاسی در درون حاکمیت وجود داشت و ربطی به مطالبات درون جامعه نداشت که نیک می‌دانیم بیشترین سرکوب‌ها در دولت روحانی به دلیل طرح مطالباتی است که توسط لایه‌های زیرین اجتماعی مطرح شد. خصوصاً در رابطه با جنبش‌های اجتماعی از جمله؛ جنبش زنان، کارگران، معلمین، پرستاران، دانشجویی، فعالین نهادهای مدنی و نهادهای صنفی و سیاسی، در صورتی که اکثر این طیف‌ها رأی خود را به سبد روحانی ریخته بودند!

هم اکنون جنبش مزدبگیران در التهاب به سر می‌برد و با نگرانی چشم بر آینده دوخته است. نگرانی از فردائی که اندک رمق قوانین حمایتی در قانون کار خشک گردد و دولت‌مردان او را در فضای تیره رها سازند. نه امیدی به بودن و نه امیدی به فردا دارد. نهادهای <<

دولتی حامی کارگر نیز می‌توانند هر لحظه برای ماندن در قدرت به پای میز معامله با دولتمردان بیایند. هیچ نهاد صنفی که بتواند مستقل از قدرت حاکم از منافع کارگران دفاع کند وجود ندارد. همه نهادهای صنفی قلع و قمع شده‌اند و اگر هم هستند نفس‌های آخر خود را می‌کشند. نمایندگان صنفی و فعالین کارگری یا مجبور به سکوت شده‌اند و یا در زندان به سر می‌برند.

حاکمیت سرمایه‌داری رانتی- مالی در نبود حزب، اتحادیه و سندیکای مستقل عربده‌کشان و مست از قدرت و با قدرت به ترکنازی مشغول‌اند. تنها اعتراضات پراکنده بخشی از کارگران که مطالبات آنان بیشتر در رابطه با اخراج‌های گروهی یا تعطیلی کارخانجات می‌باشد غریبانه به گوش می‌رسد. سکوت دردناکی در این غبار تنهائی حاکم است. بی‌تردید جنبش مزدبگیران در نسیان و فراموشی به سر می‌برد. عوامل بیرونی برای حمایت از جنبش مزدبگیران بسیار ضعیف عمل می‌کند. به نظر می‌آید که در این شرایط چنانچه زمینه درونی جنبش تقویت نگردد، تحقق مطالبات با تکیه بر عوامل بیرونی امکان‌پذیر نباشد. یکی از ابزار ممکن برای بسیج نیرو و بیان خواسته‌ها و مطالبات با حضور نهادهای مستقل صنفی میسر است. محتمل عوامل بیرونی در این رابطه یعنی شکل‌گیری نهادهای مستقل صنفی بتوانند تاثیرگذار باشند. بی‌شک فضای مجازی می‌تواند با همدلی مشترک نیروهائی که انگیزه و دغدغه داشته و اساساً این ضرورت را فهم کرده‌اند، موثر باشد. شاید اولین هدف در حمایت از جنبش مزدبگیران تشویق آنان به ماندن باشد؛ «ایستادگی بر حفظ موضع و مطالبات.» ☐

اخراج کارگران کشتارگاه پرندک خزر

کشتارگاه «پرندک خزر» در شهرستان صومعه سرای استان گیلان واقع شده است که از اردیبهشت تا شهریور ماه سال جاری به دلیل تخلفات بهداشتی به مدت ۴ ماه موقتاً تعطیل شد و در این میان حدود ۱۰۰ کارگر شاغل در آن با معوقات مزدی ۶ تا ۱۴ ماهه بیکار شدند. کارگران می‌گویند کارفرما در زمان اخراج کارگران جدا از پرداخت مطالبات معوقشان و عده بازگشت به کارشان را بعد از بازسازی کشتارگاه و رفع موانع بهداشتی آن داده بود، اما بعداً (شهریور ماه) که کشتارگاه مجدداً راه‌اندازی شد به بهانه‌های مختلف از جمله مشکلات مالی از نه تنها از پرداخت مطالبات کارگران طفره رفت بلکه با جذب نیروی کار جدید غیر بومی کارگران با سابقه شغلشان را از دست دادند. کارگران درباره روند پی‌گیری حقوقی دریافت مطالبات‌شان می‌گویند «بعد از بد قولی کارفرما همه کارگران به اداره کار شهرستان صومعه‌سرا شکایت کردند و اداره کار حکم به پرداخت مطالبات ما داد اما کارفرما تمکین نکرد و پرونده به دادسرای انتقال پیدا کرد. به گفته کارگران، مجموع مطالبات این ۱۰۰ کارگر از کارفرما حدود ۲ میلیارد تومان می‌شود که هر کدام از کارگران مبالغی حدود ۲۰ تا ۳۰ میلیون تومان از کارفرما طلب دارند، در ۷ ماه گذشته بلاتکلیف بوده‌اند. کارگران اخراجی کشتارگاه «پرندک خزر» می‌گویند پس از پی‌گیری‌های حقوقی سرانجام توانستند حکم مصادره اموال کارخانه را برای دریافت طلبشان بگیرند اما پیش از کارگران، بانک کشاورزی بابت طلب میلیاردی خود تمامی اموال کارخانه را مصادره کرد و اکنون دست کارگران به جایی بند نیست.

خاتمه اعتراضات کارگری در سیمان دشتستان

کارگران کارخانه سیمان دشتستان که در هفته گذشته چندین تجمع اعتراضی بر پا کردند و خواستار رسیدگی کارفرما به وضعیت بد معیشتی خود و اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل شدند، به طور موقت به این اعتراضات خاتمه داده‌اند. در جلسه‌ای که با حضور نماینده کارگران کارخانه و مدیرعامل این واحد تولیدی برگزار شد، نمایندگان کارگران به یک توافق نسبی با کارفرما دست پیدا کردند و کارفرما وعده داد در اسرع وقت مطالبات کارگران را پیگیری کند.

بازگشت به کار کارگران اخراجی چوکای تالش

چهار نفر از کارگرانی که در ارتباط با اعتراضات صنفی سال گذشته در کارخانه چوکای تالش از کار اخراج شده بودند، به سر کار سابق خود بازگشته‌اند. همچنین دستمزد شهریور ماه آنها پرداخت شده و علاوه بر آن نیز بخشی از خواسته‌های صنفی این کارگران در خصوص راه اندازی سرویس‌های ایاب و ذهاب کارگران، سالن غذاخوری و بیمه کارگران محقق شده است.

اخراج دو کارگر فعال پروژه آزاد راه تهران - شمال

افراد اخراج شده از کارگران قراردادی ارسا ساختمان هستند که از حدود یک و نیم ماه پیش به دلیل آنچه پی گیر مطالبات صنفی عنوان می‌شود، تاکنون اجازه حضور در این پروژه عمرانی را نداشته‌اند. طبق اظهارات کارگران ارسا ساختمان، کارفرمای این پروژه عمرانی در آزاد راه تهران - شمال در حالی این دو کارگر را به بهانه برهم زدن نظم محیط کار اخراج کرده است و این در حالی است که افراد مورد نظر مانند سایر کارگران هیچ دخالتی مؤثر و مستقیمی در اعتراض صنفی ماه گذشته ندارند. به گفته کارگران شرکت «ارسا ساختمان» از ۴ ماه پیش معوقات مزدی بیش از ۳۰۰ کارگر خود را پرداخت نکرده است. در عین حال این دو کارگر اخراجی نیز بعد از گذشت یک و نیم ماه از زمان اخراجشان، هنوز نتوانسته‌اند مطالبات معوقه خود را از کارفرما دریافت کنند. به نقل از این کارگران گفته می‌شود معوقات هر یک از کارگران اخراجی دست کم ۴ ماه مزد معوقه و حق بیمه و عیدی و سنوات است. در عین حال حدود ۲۰۰ ساعت از حق اضافه کاری‌های این دو کارگر پرداخت نشده است.

اخراج کارگران کارخانه کاشی نیلو

تعدادی از کارگران کارخانه کاشی نیلو در اصفهان که از ورود به کارخانه منع شده بودند، در مقابل درب کارخانه دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران می‌گویند وضعیت بحرانی این واحد تولیدی کارگران را دچار مشکل کرده است، به طوری که علاوه بر معوقات مزدی و عدم پرداخت به موقع دستمزدها، کارگران این واحد در مقاطع مختلف اخراج شده‌اند.

چنگ به سوی سرمایه‌های کارگران انداخته‌اند تنها صندوق سرپا، صندوق بازنشستگی تامین اجتماعی است

ناصر آقاجری فعال کارگری مناطق آزاد... با وجود همه پدیده‌های نابه‌هنجار اقتصادی سالهای اخیر، تنها صندوقی که هنوز توانسته بر روی پای خود بایستد، صندوق بازنشستگی سازمان تامین اجتماعی است. چرا که سیاست‌های دولت‌های پس از چنگ، تنها راه را برای کسانی باز گذاشته که سر سپرده سیاست‌های سرمایه داری مالی و صندوق بین‌المللی پول هستند و در نهایت شاهد بیش از دو دهه رکود و تورم هستیم که بحران صندوق‌های بازنشستگان یکی از معلولهای آن است... دولت‌های پس از چنگ با گسترش مناطق آزاد تجاری-صنعتی ضربه سنگین دیگری بر پیکر تامین اجتماعی وارد کردند زیرا با این طرح ضد کارگری و ضد ماده ۴۴ و ۴۵ قانون اساسی کشور، همه کارگران این مناطق از شمول قانون کار خارج شدند و بدین گونه علاوه بر محروم کردن تامین اجتماعی از یک درآمد قانونی، کارگران متخصص، تکنیسین‌های با تجربه و مهندسان این پروژه‌ها را از حق قانونی بازنشستگی محروم نمودند. از سوی دیگر دولت بدهی‌های ناشی از مدیریت نولیبرالی‌ش را به تامین اجتماعی پرداخت نکرده است در سال ۱۳۸۴ بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی حدود ۶ هزار میلیارد تومان بوده است در حالی که این رقم اکنون به مرز ۱۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده است... بازنشستگی پیش از موعد در دوره شوک درمانی دولت پیشین، تعداد مستمری بگیران را دو برابر نمود. این اقدام هم یکی از جنبه‌های سیاست‌های تعدیل ساختاری بود. و از طرف دیگر چون قراردادموقتی‌ها با انواع ترفندهای مختلف از شمول قانون کار خارج شده‌اند (مانند خارج شدن کارگاه‌های زیر ده نفر از شمول قانون کار) ورودی درآمد به صندوق‌های بازنشستگی محدود شده ولی با بازنشستگی پیش از موعد خروجی آن افزایش یافته است. این فعال کارگری افزود: جنبه دیگر سیاست‌های تعدیل ساختاری، وجود مدیریت‌های ناکارآمد است که تنها کاری که می‌کردند دریافت حقوق و پاداش‌های چند صد میلیون تومانی برای خود و نزدیکانشان بود. به طور کلی باید گفت لایحه اصلاح قانون کار و ادغام تامین اجتماعی را باید از این زاویه نگرست که نشان می‌دهد دولت و امانده و مستاصل در سیاست‌های نادرست نولیبرالی، در حال غرق شدن است، از این رو، چنگ به سوی سرمایه‌های کارگران (سازمان تامین اجتماعی) انداخته است.

و ما ادراک ما الفساد

... آبشخور و منشاء فساد سیاسی در جامعه ایران در ۳۷ سال گذشته معلول انباشت قدرت سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و اطلاعاتی یا زر و زور و تزویر، در دست یک نفر است که مشروعیتش از آسمان و امام زمان می‌گیرد و در برابر هیچکس هم پاسخگو نمی‌باشد و خود را نماینده آسمان و امام زمان می‌داند نه مردم نگون‌بخت ایران و اتوکراسی و دسپاتیزم مطلق بر تمامی مؤلفه‌های قدرت دارد. لذا تا زمانیکه این عقده سیاسی توسط استحاله همین قانون اساسی حل نشود، هر گونه برخورد با فسادهای چند لایه‌ای و سیستمی و ساختاری اقتصادی و اجتماعی و اداری، در این جامعه تف سر بالا می‌باشد. چراکه آنچنانکه معلم کبیرمان شریعتی به ما آموزش داده است، «آنچه باعث فساد و ظلم در یک جامعه می‌شود، تنها و تنها تراکم قدرت سه مؤلفه‌ای زر و زور و تزویر یا اقتصاد و سیاست و اطلاعات است و تا زمانیکه توسط پروژه سوسیالیسم جنبشی و انسانی و علمی شریعتی، با اجتماعی کردن قدرت سیاست و قدرت اقتصاد و قدرت اطلاعاتی، این قدرت‌های متراکم شده زر و زور و تزویر را ذوب نسازیم، امکان مقابله مکانیکی با فسادهای اقتصادی و فسادهای اجتماعی و فسادهای اداری در جامعه امروز ایران وجود ندارد.»

بنابراین داوری نهائی ما در رابطه با اصلاح فسادهای ساختاری و سیستمی و چند لایه‌ای ۳۷ سال گذشته رژیم مطلقه فقهاتی حاکم این است که «ریشه فسادهای اقتصادی و اجتماعی و اداری جامعه امروز ایران در فساد سیاسی یا تراکم قدرت در بالائی‌های حاکم نهفته است» و «این تراکم قدرت در بالائی‌های قدرت، چیزی نیست جز تراکم قدرت سه مؤلفه‌ای، طبق همین قانون اساسی موجود که هزار پله عقب‌تر از قانون اساسی مشروطیت می‌باشد» آنچنانکه مدت ۳۷ سال است که شاهدیم با شعار «جنگ، جنگ تا پیروزی» و «صدور انقلاب به تمام جهان» و نابودی دشمنان در کل جهان، این رژیم تلاش می‌کند تا جهت حراست و افزونی قدرت مطلق خود، به باز تولید ۳۷ ساله خشونت در داخل و منطقه و جهان بپردازد.

... اگر می‌بینیم که طبق گفته عادل آذر رئیس دیوان محاسبات در روز دوشنبه مورخ ۹۵/۷/۱۲ در گزارش به مجلس دهم «۳۹۷ مدیر دولت یازدهم در سال ۹۴ فقط ۲۳ میلیارد و ۳۶۲ میلیون تومان حقوق اضافه اختلاس کرده‌اند و تنها اعضای هیات مدیره پنج وزارتخانه دولت یازدهم ۳۹ میلیارد و ۳۵۷ میلیون تومان تحت عنوان وام از خزانه مملکت پول برداشت نموده‌اند» و اگر می‌بینیم که طبق گفته کاظم جلالی رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس دهم در مهر ماه ۹۵ در برنامه تلویزیونی پایش «نرخ بیکاری به ۱۱ میلیون نفر رسیده است و رشد اقتصاد ایران در هشت فصل گذشته منفی بوده است و آمار بیکاری در برخی استان‌ها بالای ۶۰٪ می‌باشد» و اگر می‌بینیم که طبق گفته فرامرز توفیقی تعداد کارگران ایران که در خرداد ۱۳۹۲ در زمان انتقال دولت دهم به دولت یازدهم «۲۲ میلیون و ۱۹۱ هزار و ۱۴۴ نفر بوده است، اما پس از سه سال عمر دولت یازدهم تعداد کارگران ایران به ۲۱ میلیون و ۸۶۰ هزار و ۸۲۶ نفر کاهش پیدا کرده است» و اگر می‌بینیم که طبق گفته محسن صفائی فراهانی در روزنامه ایران مورخ ۹۵/۶/۲۱ «از آنجائیکه در آمد اکثریت مردم ایران امروز، ماهانه کمتر از دو میلیون تومان می‌باشد، بخوبی این مردم تفاوت حقوقی خود با حقوق ماهانه ۲۰ میلیون تومان احساس می‌کنند، در حالی که این مردم توان احساس تفاوت ارقام دو میلیون تومان حقوق خود، با اختلاس‌های سه هزار میلیارد تومان و ده هزار میلیارد تومان بابت زنجانی ندارند. همچنین تنها یکی از فسادهای مالی دولت دهم احداث راه آهن مشهد به گرگان است که قرار بود ۴ هزار میلیارد تومان برای آن پروژه سرمایه‌گذاری شود که سهم دولت تنها ۶۰۰ میلیون تومان بوده است، به جای ۶۰۰ میلیون تومان، از دولت ۱۲ هزار میلیارد تومان اموال منتقل شده است، یعنی سه برابر کل سرمایه‌گذاری تمام پروژه و یکی دیگر اینکه مدیر عامل صندوق فرهنگیان سه هزار و ۲۰۰ میلیون تومان بدون وثیقه به ۵ نفر وام می‌دهد و یکی دیگر اینکه با اینکه در طول دولت نهم و دهم تنها بیش از ۷۰۰ میلیارد دلار در آمد نفتی حاصل شده است و تنها نهادی که می‌توانست بر روی این منابع کنترل داشته باشد، یعنی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی توسط دولت نهم و دهم منحل می‌شود و دبیرخانه حساب ذخیره ارزی از سازمان منحل شده مدیریت و برنامه‌ریزی زیر نظر مستقیم دولت نهم و دهم قرار می‌گیرد. یکی دیگر واگذاری صنایع فولاد سازی و آلومینیم و مس و پالایشگاه‌ها و پتروشیمی و بانک‌ها و مجتمع‌های بزرگ دولتی با منابع بسیار وسیع در دوره هشت ساله دولت نهم و دهم صورت می‌گیرد که ۸۵٪ این واگذاری‌ها به نهادهای وابسته به سپاه بوده است، و کمتر از ۱۳٪ آن‌ها به غیر سپاه واگذار شده است، با همه این احوال، عایدی که دوره هشت ساله نهم و دهم برای کشور و مردم ایران داشته جز رکود اقتصادی وحشتناک و تورم بی‌سابقه نزدیک به ۴۰ درصد و پائین آمدن بی‌سابقه ارزش پول ملی و بیکاری جوانان تحصیل کرده و مهاجرت گسترده مغزها چه بوده است.»

«اگر می‌بینیم که مدت ۲۵ سال است که نزدیک به ۵۰٪ اقتصاد ایران در کنترل بورژوازی بزرگ پادگانی سپاه می‌باشد و هیچ نهاد نظارتی قانونی نمی‌تواند نه در انتخاب مدیر و نه در عقد قراردادهای و نه در هزینه‌ها و نه در فروش بر آنها نظارت کند و در زمانی که شرکت‌های دولتی برای انجام کار ۵۰۰ میلیون تومانی باید مناقصه برگزار کنند، آن‌ها حتی برای اجرای یک پروژه ۵۰ میلیارد تومانی چنین کاری انجام نمی‌دهند» همه این موارد دلالت بر این امر می‌کند که بحران اقتصادی امروز جامعه ایران علاوه بر اینکه ریشه ساختاری در مناسبات سرمایه‌داری وابسته ایران دارد، مهم‌تر از آن و پیش از آن، این فسادهای سیاسی ۳۷ ساله حاکم است که باعث گردیده است تا مناسبات سرمایه‌داری وابسته ایران در خدمت طبقه حاکم که در رأس آنها بورژوازی بزرگ پادگانی سپاه می‌باشد قرارگیرد و در چارچوب رانت اطلاعاتی و رانت سیاسی و رانت اداری حاکم بر جامعه ایران است که امروز نزدیک به ۵۰٪ از اقتصاد تولیدی و توزیعی و خدماتی و قاچاق در چنگ بورژوازی پادگانی سپاه قرار دارد....»